

Tất Cả Cho: Đa Dạng, Bao Dung và Công Bằng trong Giáo Dục

Các khái niệm đa dạng, bao dung và công bằng thường được thảo luận trong giáo dục, nhưng thường ít được hiểu rõ. Các khái niệm này hiếm khi bị chống đối trong các thuật ngữ trừu tượng và tổng quát, nhưng có thể gặp phải sự kháng cự khi cần thực hiện. Nếu chúng ta, những nhà giáo dục, hy vọng đạt được mục tiêu là đem lại sự truy cập, cơ hội và trình độ học tập cao cho tất cả mọi học sinh, thì chúng ta phải cùng chia sẻ một hiểu biết chung về thế nào là đa dạng, bao dung và công bằng, chúng tương giao ra sao, và quan trọng nhất là chúng ảnh hưởng đến thành tích của học sinh như thế nào.

Cho mục đích của chúng ta, sự đa dạng có thể được định nghĩa là học sinh từ nhiều bối cảnh khác nhau. Là một quốc gia và một quận, chúng ta đang trở nên đa dạng hơn. Bao dung là hành vi đem các học sinh đa dạng lại với nhau theo cách thức mà ca ngợi và tôn trọng nguồn gốc của họ. Công bằng là quá trình đảm bảo rằng mỗi học sinh có quyền truy cập và cơ hội cần thiết để thực hiện tiềm năng đầy đủ này.

Các khái niệm này có ý nghĩa nhiều nhất khi cùng đứng với nhau—sự đa dạng cần có sự bao dung thì mới có giá trị; bao dung phải được cấu trúc thế nào để công bằng được tăng lên; và công bằng được tăng lên đưa đến kết quả học tập của học sinh được cải tiến.

Các nhà giáo dục có nghĩa vụ phải suy nghĩ về điều chúng ta phải chịu trách nhiệm như thế nào về sự công bằng. Trách nhiệm về sự công bằng là một trong những công việc quan trọng nhất tại các trường công lập ngày nay.

Trách nhiệm về sự công bằng đòi hỏi chúng ta nghĩ đến:

- chúng ta sử dụng tài nguyên của mình như thế nào;
- chúng ta tuyển nhân sự trường học như thế nào;
- chúng ta chuẩn bị các nhà giáo và bồi dưỡng chuyên môn cho họ trong suốt sự nghiệp của họ như thế nào;
- chúng ta đo lường như thế nào sự tiến bộ và thành tích của học sinh, cũng như không khí và sự tiếp cận trường học; và
- hạnh phúc, về mặt thể chất, xã hội và tâm lý, và việc học của từng học sinh từng ngày một.

Hãy xem xét về việc phân bổ, ví dụ như: Có công bằng không khi phân bổ một nhà chuyên môn về đọc cho mỗi trường khi một số trường có 20 học sinh đang có khó khăn về đọc và những trường khác có 200 học sinh? Có công bằng không khi tại một trường, nhân viên gồm có các giáo viên kinh nghiệm với bằng cấp cao, nhưng ở một trường khác thì hơn một phần tư các giáo viên là giáo viên năm đầu hay năm thứ hai? Có công bằng không khi một trường học cung cấp ít hoặc không có lớp toán nâng cao, nhưng một trường khác cung cấp thật nhiều cơ hội để thúc đẩy các học sinh vào các lớp toán nâng cao?

Làm thế nào để chúng ta biết rằng chúng ta có sự công bằng trong giáo dục? Tại sao chúng ta theo dõi kết quả học tập của các nhóm học sinh khác nhau, chẳng hạn như của các nhóm sắc tộc và nghèo khó? Có phải chỉ có sự công bằng khi tất cả các kết quả của các học sinh đều giống nhau không? Các câu hỏi như thế này thúc đẩy sự tìm hiểu của chúng ta về trách nhiệm công bằng.

Chúng ta không trông đợi rằng tất cả mọi học sinh sẽ phải thực hiện được y hệt như nhau thì mới có công bằng giáo dục. Tuy nhiên, chúng ta biết rằng khi sự khác biệt về thành tích của học sinh có thể được nhận biết và ngày cả có thể được tiên đoán trên các đặc điểm như chủng tộc/sắc tộc và sự nghèo khó, thì chúng ta không có sự công bằng về giáo dục. Khi các trường phục vụ các cộng đồng có đặc điểm tương tự mà lại có kết quả học sinh khác hẳn nhau, chúng ta không có sự công bằng về giáo dục. Khi nghèo khó không phải là một yếu tố nhưng chúng ta vẫn thấy sự khác biệt về thành tích học sinh theo chủng tộc/sắc tộc, chúng ta không có sự công bằng giáo dục. Và cho dù chúng ta có thể thấy kết quả công bằng tại một số trường học, chúng ta vẫn chưa có sự công bằng giáo dục, cho đến khi nào chúng ta thấy điều này tại tất cả mọi trường.

Tại Quận Montgomery, mô hình trách nhiệm công bằng mà chúng ta đã phát triển chú tâm đến các thành tích của các học sinh mà xưa nay vẫn thường đạt thành tích thấp. Mô hình này được thành lập để bắt trường học phải có trách nhiệm đối với tất cả mọi học sinh, nhưng đặc biệt, đối với những học sinh chưa thành công.

Chúng ta phải xác định xem có phải việc dạy dỗ của chúng ta đang đóng góp vào sự thiếu thành công của các em hay không. Khi chúng ta tìm thấy đúng là như thế, chúng ta phải thi hành những thay đổi cần thiết ngay cả khi chúng gây khó chịu cho chúng ta, phá hỏng nguyên trạng hay tạo ra nguy cơ về chính trị.

Sự công bằng về giáo dục là về sự tiếp cận và cơ hội để học hỏi. Công bằng tác động cùng với sự đa dạng và bao dung để bảo đảm rằng các học sinh có được những gì các em cần. Một số học sinh cần hỗ trợ nhiều hơn những học sinh khác. Cung cấp sự hỗ trợ đó là trách nhiệm tập thể của chúng ta.

Không những chúng ta cung cấp thêm tài nguyên, nhưng chúng ta cũng phải làm cho các tài nguyên này thích ứng với nhu cầu độc đáo của mỗi học sinh. Đặc biệt, các học sinh mà có hỗ trợ giới hạn của người lớn ngoài trường học là hoàn toàn tùy thuộc vào những người lớn tại trường để bảo đảm cơ hội để học của các em. Nếu những người lớn chấp thuận sự thất bại, thì các học sinh cũng sẽ làm như vậy. Chúng ta phải không ngừng cung cấp nhiều cơ hội cho sự thành công của học sinh. Thách thức về công bằng là chúng ta không bao giờ bỏ cuộc đối với các học sinh của chúng ta và, quan trọng hơn nữa, là các em sẽ không bao giờ bỏ cuộc đối với chính mình.